

EDITORIAL**ELS PEIXOS I ELS INSTAL·LADORS.**

Cada dia que passa tinc més clar que l'inventor de l'euro ens ha fet una mala passada.

Una cosa és la meua relació amb la nova moneda dins la vida quotidiana, la del dia a dia, que ja us vaig explicar en el darrer capítol publicat a la darrera edició de la revista, i un altre ben diferent és la meua relació amb la comptabilitat, la facturació i la relació comercial (descomptes, marges comercials, decimals, etc.).

La nostra relació és imposada, és un matrimoni per obligació. Ens hem d'entendre per força. Els entesos asseguruen, amb el vistiplau de la CE, que anirem millor (jo no tinc clar qui anirà millor), però hi anirem.

La facturació; ja he fet les primeres patinades amb les factures. Ho se perquè el client només l'ha rebuda m'ha avisat: "escolta, repassa la factura perquè aquest preu no pot ser", i efectivament, pessetes i euros anaven plegats dins la mateixa factura. Quan les repasso, miro els totals i els parcials i no entenc res. Tot ho trobo barat.

Amb els decimals ja n'hi t'ho explico. Per cert, ningú no ha trobat cap errada a la baixa, deuen ser les casualitats de la vida.

La comptabilitat: si amb les pessetes ja em venia just per entendre alguna cosa, ja no se si puc explicar el meu problema amb els euros. En fi, mai no tinc clar si arribaré a finals de mes. Amb aquests números tot sembla un joc de nines, però quan multipliques, perquè em sembla que tothom multiplica, la cosa ja canvia. Aleshores t'adones el preu de mantenir l'enamorament inicial d'aquest matrimoni fet per conveniència de la CE.

La relació comercial: només vull dir que la meua agilitat mental per fer descomptes i calcular preus que havia adquirit al llarg del temps se n'ha anat en orris. Estic enganxat a la calculadora, en soc un adicte. No puc fer una operació mental per saber si és millor comprar 9 unitats a 13'27 euros amb un 30% de descompte, o be decantar-me per comprar-ne 3 unitats a 11'61 amb un 20%. És inútil, em dono per vençut, així si, davant del proveïdor o del client procuro demostrar el contrari. De fet ell va tant perix com jo. Sort en tinc.

EL LLIURE MERCAT ELÈCTRIC POT REDUIR LES FACTURES PERÒ NO MILLORARÀ EL SERVEI.

Tot i que per a les pimes pot semblar complicat estudiar les seves possibilitats dins el lliure mercat elèctric, el cert és que per a moltes és una opció beneficiosa, que sol repercutir en el preu de la factura elèctrica. Malgrat això, entrar en el mercat lliure no significa millorar la qualitat del servei.

La raó es ben senzilla: quan es compra l'energia elèctrica al lliure mercat, el que fem és negociar amb una comercialitzadora, és a dir, una empresa autoritzada que compra l'energia als distribuïdors. Tant si es client compra a tarifa com en el lliure mercat, i sigui quina sigui la comercialitzadora escollida, el subministrador del distribuïdor sempre serà el mateix i, per tant, la qualitat del servei serà idèntica.

COST DE L'ELECTRICITAT		
	Mercat lliure	Tarifa
Terme potència	Sí	Sí
(Terme energia) Consum per períodes	Sí	Sí
Excés de potència	Sí	Sí
Energia reactiva	Penalització per excés	Penalitzacions i bonificacions
Impost electricitat	Sí	Sí
Equip de mesura	Lloguer o compra/manteniment	No
Línia Telefònica	Sí	No

Font: El prescriptor

Entrar en el lliure mercat elèctric té com a efecte més immediat reduir la factura elèctrica. Hi poden accedir els consumidors amb un consum anual superior a GWh, sempre que es produeixi en un únic punt físic. Això vol dir que no es pot sumar el consum que tenen diferents filials d'una empresa.

La informació que cal donar al proveïdors d'energia per poder definir un contracte adient amb l'empresa són els consums que la companyia té en cada franja horària (punta, pla i vall), l'evolució i les regularitats del consum (sobtè recopilant els dotze darrers mesos) i informació interna de l'empresa, com ara horaris i dies i mesos laborables que té.

Algunes empreses comercialitzadores es comprometen amb el medi ambient.

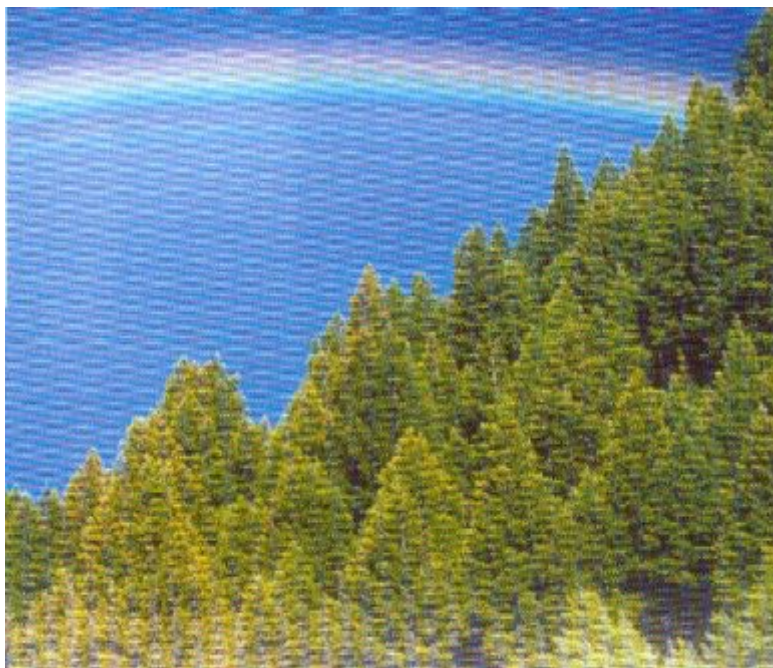
Adicionalment també caldrà informar el proveïdor de la potència contractada i del tipus de tensió (alta o baixa). L'Icaen ofereix un servei de diagnòstic a les empreses per a determinar si poden optar al lliure mercat.

Al mercat ens podem trobar amb tres tipus de proveïdors: comercialitzadors, l'operador del mercat elèctric (OMEL) i els generadors elèctrics. A la pràctica, els clients finals opten per les empreses comercialitzadores.

El Centre d'Anàlisi i Prescripció Empresarial, que ha fet un informe recopilant totes aquestes dades d'interès, posa l'exemple d'una empresa que, amb un consum mínim per accedir al lliure mercat, preveu aconseguir un estalvi elèctric del 10% amb l'entrada al lliure mercat en alta tensió.

L'entrada al lliure mercat a través d'una comercialitzadora pot comportar serveis addicionals, a part de les tarifes per cada franja horària i la venda o el lloguer dels dispositius de mesura.

Un és el servei de subministrament. Les comercialitzadores poden pressionar els distribuïdors perquè els seus clients rebin un bon servei. Un altre aspecte addicional és la tresoreria. algunes comercialitzadores ofereixen "factures planes" als clients, tot i les diferents franges horàries.

Algunes comercialitzadores es comprometen amb el medi ambient.

Les comercialitzadores també poden assessorar els clients sobre el cost elèctric i les mesures d'estalvi a aplicar en cas en particular.

Finalment, val la pena explicar que algunes es comprometen de veritat amb el medi ambient i ofereixen energia verda, èlica o solar.

ENERGIA SOLAR TÈRMICA I ENERGIA SOLAR FOTOVOLTAICA, CAMINS DE FUTUR.

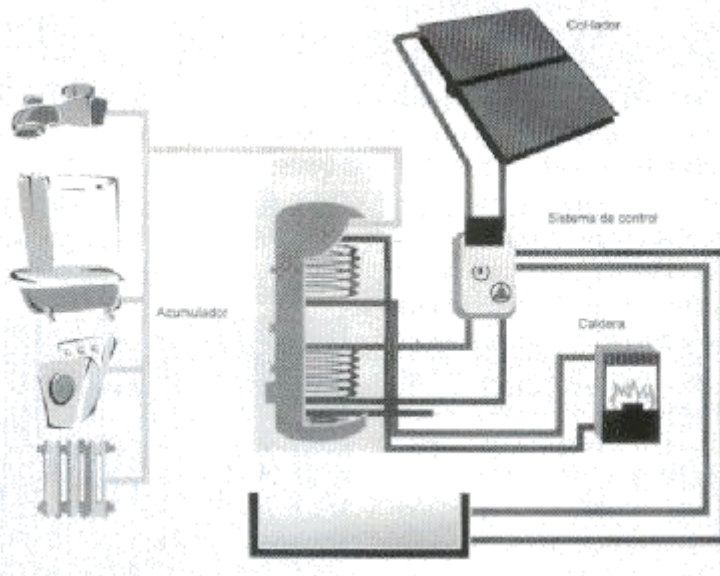
La finalitat de l' **energia solar tèrmica** és obtenir aigua calenta mitjançant un col·lector que absorbeix la radiació solar. Aquesta aigua calenta s'emmagatzema en un acumulador per utilitzar-la a qualsevol hora del dia. Una unitat de control optimitza el rendiment del sistema.

Les aplicacions més usals de l'energia solar tèrmica són:

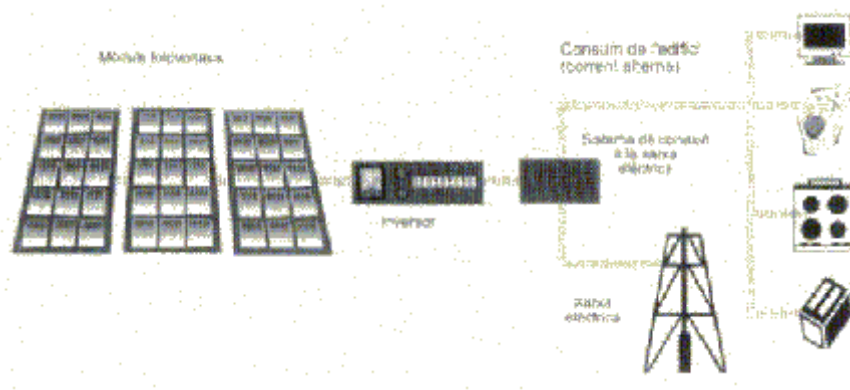
Aigua calenta sanitària (per cobrir les necessitats domèstiques habituals).

Electrodomèstics (aigua preescalfada).

Calefacció (substitueix en part l'energia convencional).

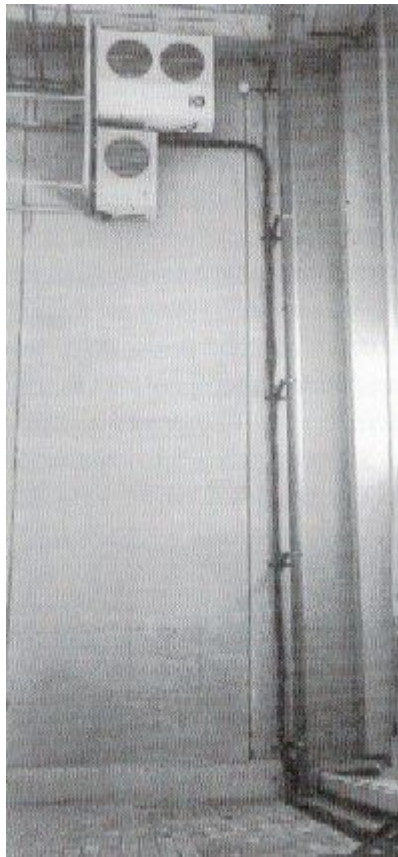
La **conversió fotovoltaica** es basa en l'efecte fotoelèctric, és a dir, en la transformació directa de l'energia lumínica provinent del sol en energia elèctrica. Per aconseguir aquesta conversió calen uns dispositius anomenats cèl·lules solars, l'electricitat obtinguda s'utilitza pel consum domèstic, il·luminació i electrodomèstics i es connecta a la xarxa.

HAN DE TENIR CONEIXEMENTS D'ELECTRICITAT ELS INSTAL·LADORS D'AIRE CONDICIONAT?

És evident que l'instal·lador d'aire condicionat ha de tenir nocions d'electricitat per bàsiques que aquestes siguin. Les raons? Fonamentalment en són dues: la primera de tipus deontològic, atès que l'instal·lador ha de responsabilitzar-se, de cara a l'usuari, del conjunt de la instal·lació realitzada, inclosa la part elèctrica; la segona raó té a veure amb la qüestió purament d'operativitat de la instal·lació, donat que els aparells d'aire condicionat, bé siguin de tipus domèstic, comercial o industrial, requereixen en qualsevol cas unes condicions elèctriques que si bé en la primera modalitat no són gaire complicades, en els aparells comercials i industrials demanen una major preparació.

En una instal·lació petita, domèstica, l'operari d'aire condicionat s'encarrega de fer tot el treball. Ha de fer càlculs, comprovar com es farà el muntatge, verificar que els elements de protecció de la vivenda estiguin preparats per suportar el consum de l'equip, etc.

És molt clar que els instal·ladors d'aire condicionat han de tenir coneixement d'electricitat.

També ha d'interconnectar elèctricament la màquina seguint l'esquema elèctric que li proporciona el fabricant i, finalment, fer la connexió.

Tota aquesta feina l'ha de fer el mateix instal·lador per tal que la instal·lació sigui rentable. Per molt senzilla que sigui la part elèctrica, sempre calen coneixements mínims que garantitzin el correcte funcionament de la instal·lació.

Aquests coneixements són encara més necessaris i han de ser més amplis, quan es tracta d'una instal·lació de tipus industrial.

El cert és que l'instal·lador d'aire condicionat és l'únic que té clar el paràmetre de funcionament general. En conseqüència, es qui ha de marcar la pauta a l'electricista.

La majoria d'aquesta instal·lacions necessiten muntar cables, fer les escomeses, etc. que són funcions pròpies dels electricistes.

Instal·lar equips que consumeixen energia elèctrica demana la intervenció dels professionals i, en aquest cas, no hi ha dubte que només és l'electricista.

Actuar d'una altra manera pot portar problemes als nostres clients.

EL REGLAMENT CONTRA INCENDIS EN INDÚSTRIES ÉS OBLIGAT DES DEL 30 DE GENER.

El dia 30 de juliol el BOE va publicar el reglament de Seguretat Contra Incendis en Indústries.

Aquest Reglament cobreix l'espai de la coneguda Norma NBE-CP/96, que establia les condicions que han de reunir els edificis en matèria de seguretat contra incendis i que no afectava explícitament les indústries. A la pràctica, l'esmentada Norma es feia servir molt sovint en instal·lacions industrials malgrat que no es podia fer en no existir una legislació específica.

El reial Dret 786/2001 que aprova el Reglament de Seguretat Contra Incendis en Indústries, és d'obligat compliment des del dia 30 de gener del 2002.

L'interès de les diverses administracions pel risc d'incendis és palès a Catalunya per la pròpia Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental on es dóna gran importància al compliment de la legislació en matèria contra incendis.

Les instal·lacions contra incendis en establiments industrials, d'acord amb el nou reglament, estaran subjectes a un control tècnic més estricte cada dos, tres o cinc anys, segons els diferents riscos, alt, mig o baix. De la mateixa manera, amb independència d'altra documentació exigible, els establiments industrials de nova construcció, les empliacions, els trasllats o les reformes, hauran d'anar documentades amb un projecte tècnic justificatiu del Reglament.

Les administracions reglamenten la prevenció contra els incendis.

S'incrementen les exigències pel que fa a les instal·lacions. Totes elles hauran d'anar acompanyades d'una Certificació emesa per una Empresa Instal·ladora Autoritzada, és a dir, que etigui donada d'alta en el Registre d'Empreses Contra Incendis.

Al mateix temps, caldrà deixar constància escrita dels treballs fets pel manteniment de les instal·lacions contra incendi.

Si una empresa fa instal·lacions d'aquest tipus cal que estigui donada d'alta en el registre específic.

REQUISITS PER OBTENIR ELS CARNETS PROFESSIONALS D'INSTAL·LADOR - MANTENIDOR DE CALEFACCIÓ I CLIMATITZACIÓ.

El Director General de Consum i Seguretat Industrial, Josep Tous i Andreu, el passat dia 6 de juny, va publicar una resolució sobre el Reial Decret 1751/1998 de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'Instal·lacions Tèrmiques en els Edificis (RITE), que estableix en l'apartat 15 de l'annex 1 els requisits a complir per a la obtenció dels carnets professionals d'instal·lador - mantenidor de calefacció i aigua calenta sanitària i d'instal·lador - mantenidor de climatització.

Entre altres requisits s'exigeix que els sol·licitants dels carnets han de disposar de titulació, almenys de formació professional de nivell 2 (FP2) en les especialitats relacionades amb el RITE. En cas contrari i de forma transitòria durant cinc anys des de l'entrada en vigor del RITE, han de superar un curs teòric - pràctic sobre coneixements tècnics, impartit per una entitat reconeguda per l'Administració, d'una durada mínima de 225 hores. Aquest període transitori finalitza el dia 5 de novembre del 2003, a partir de la qual els sol·licitants hauran d'optar necessàriament pels estudis reglats de formació professional si volen accedir als carnets.

D'altra banda, les titulacions de formació professional nivell 1 i 2 (FP1 i FP2) han estat objecte de modificació en virtut de la Llei Orgànica d'Ordenació del Sistema Educatiu, de 3 d'octubre de 1990 (LOGSE), i del Reial Decret 777/1988 de 30 d'abril, d'Ordenació de la Formació Professional en l'àmbit del Sistema Educatiu, on s'especifiquen les equivalències dels títols de FP1 i FP2 amb els actuals títols de cicles formatius de grau mitjà i de grau superior.

L'obtenció de qualsevol dels títols de cicles formatius de grau mitjà o de grau superior de la família professional de Manteniment i Serveis a la Producció, que són equivalents a l'anterior FP2 de les especialitats relacionades amb el RITE, suposa la realització d'estudis d'una durada mínima de 2000 hores. Aquesta llarga durada, en comparació amb el curs teòric - pràctic abans esmentat, fa suposar que dificultarà en bona mesura l'accés als carnets professionals un cop acabat el període transitori previst pel RITE, i en conseqüència, cal pensar que dificultarà la reincerció laboral.

Així mateix, cal considerar que la Comissió Assessora del RITE va acordar en la seva darrera reunió la revisió i l'actualització del RITE, la qual afectarà també als requisits per a l'obtenció dels carnets.

Per això, en exercici de les atribucions que li són conferides, el Director General de Consum i Seguretat Industrial, Josep Tous i Andreu ha resolt, segons una nota publicada el dia 6 de juny del 2002.

Article 1

Els títols de Tècnic (cicles formatius de grau mitjà) i de Tècnic Superior (cicles formatius de grau superior) de la família professional de Manteniment i Serveis a la Producció són equivalents als títols o certificats d'estudis de Formació Professional de nivell 2 (FP2) de totes les especialitats relacionades amb les matèries del RITE.

Article 2

Els sol·licitants dels carnets professionals d'instal·lador - mantenidor de calefacció o aigua calenta sanitària (IMCA) i els carnets d'instal·lador - mantenidor de climatització (IMCL) podran obtenir-los complint els següents requisits:

- Disposar de la titulació especificada en l'article 1 anterior, o bé, en cas de no disposar-ne, superar un curs teòric - pràctic sobre coneixements tècnics, impartit per una entitat reconeguda per aquesta Direcció General, de durada i temari indicats en l'apèndix 11.1 de la ITE 11 del RITE.

- Superar un curs teòric - pràctic sobre coneixements específics, impartit per una entitat reconeguda per aquesta Direcció General, de durada i temari indicats en l'apèndix 11.2 de la ITE 11 del RITE.

- Superar un examen sobre els coneixements esmentats davant aquesta Direcció General.

Disposició final

Aquesta Instrucció entrarà en vigor el dia 5 de novembre del 2003.

UNA PRESUMPTA ESTAFA AFECTA DIVERSES EMPRESES INSTAL·LADORS.

En els temes judicials o en aquells que porten el camí de ser-ho, sempre cal parlar de *presumpció* tot i que les evidències siguin clares. Sense una sentència judicial no es pot emetre cap mena d'afirmació quan es produeix un litigi entre dues persones, entitats, etc. El que si val la pena és informar d'unes irregularitats que s'han produït per evitar sorpreses posteriors.

Ens fem ressò d'una notícia publicada a la revista del gremi d'instal·ladors de Badalona i comarca.

Ni tot el personal és bon instal·lador ni totes les trucades són creïbles.

Els fets comencen amb una trucada telefònica. La persona que demana per l'empresari es fa dir Vicente Pérez o simplement el senyor X de Sanitat i Consum.

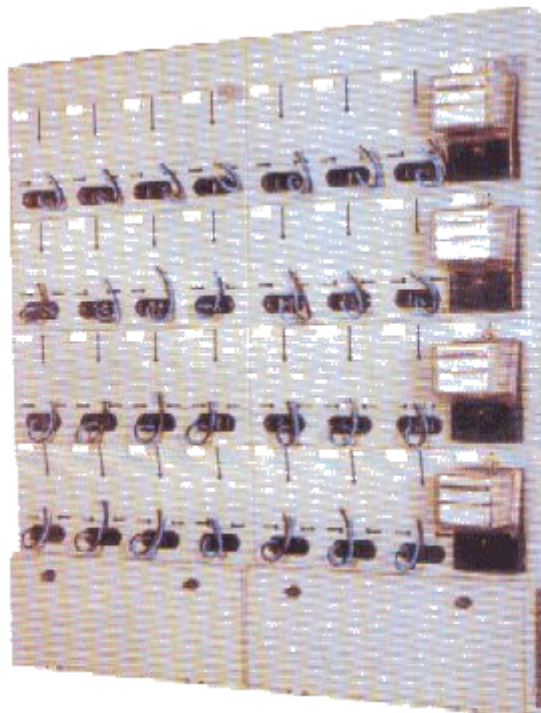
Tot seguit explica a l'empresari que la seva empresa ha estat revisada i s'ha pogut comprovar que es tracta d'una empresa seriosa, que fa els treballs amb qualitat i a bons preus de mercat. Per tot això, el comunicant informa a l'empresari que la seva empresa serà recomanada als usuaris i que se li lliurarà un diploma que el podrà exposar a la seva empresa com a reconeixement de que els treballs que efectua són de qualitat i a bon preu. El comunicant diu després que, per aquest motiu, Sanitat i Consum lliurarà al col·lectiu d'usuaris una relació de les empreses seleccionades. Per fer-ho necessiten les dades de l'empresa, els telèfons i el fax, la domiciliació bancària i un pagament d'uns 180 euros més l'IVA per despeses d'impremta.

El problema de tot això, és que quan la persona que teòricament truca de Sanitat i Consum ens facilita el número de telèfon, ens proporciona un que no pertany a aquest organisme que, d'altra banda, assegura no saber-ne res sobre diplomes ni mèrits.

DEUTES EN LES SOL·LICITUDS A LES COMPANYIES ELÈCTRIQUES.

Segons un acord del 3 de gener del 2002, Fecsa Endesa aplica procediments i criteris estàndards per a tots els canals d'Atenció al Client, per evitar que una persona rebi respostes diferents en funció del canal escollit.

En el cas concret de les contractacions en segona ocupació, es comprova l'existència d'un possible deute en el subministrament. En funció de quin sigui aquest deute, pot ser més profitós i convenient assumir-lo per part del nou client abans de fer una nova contractació.

Fecsa Endesa ens recomana actuar abans d'instal·lar un comptador nou.

Per aquest tipus de gestió, Fecsa-Endesa proposa als instal·ladors que abans d'enviar la sol·licitud consulti l'existència o no d'un deute, cosa que pot fer a través del telèfon 902 50 77 50.

En aquests casos, cal incloure en l'apartat de les observacions de la sol·licitud totes les dades necessàries relacionades en el contracte de lloguer o compra de la vivenda o del local, en el cas que s'hagi produït un canvi de titular i no assumir el deute antic.

Amb aquesta mesura, l'empresa vol facilitar els treballs dels instal·ladors que sovint han de fer gestions burocràtiques per la lògica ignorància dels clients, i molt més en els casos que aquests són particulars o persones que desconeixen els tràmits a realitzar i ens demanen que els fem nosaltres.

EL GOVERN CATALÀ MULTA ENDESA AMB SIS MILIONS D'EUROS PELS TALLS DE LLUM DEL DESEMBRE DE L'ANY 2001.

El Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya va imposar una sanció de sis milions d'euros a Fecsa-Endesa (aproximadament uns mil milions de pessetes de les d'abans), com a conseqüència dels expedients que li va obrir a la companyia pels talls de llum que es van produir a mitjans del mes de desembre del 2001.

El govern català, després d'estudiar les diverses alternatives, va decidir imposar sancions importants, per les protectes que van produir els talls de llum esmentats.

En realitat es tracta de tres multes que totalitzen els sis milions d'euros.

Les sancions corresponen a tres expedients oberts per cause *molt greus*. El primer expedient es va obrir per l'apagada del dia 14 de desembre, quan més de 200.000 abonats es van quedar sense llum entre una i quatre hores; el motiu va ser el trencament d'un cable a la zona de Rubí.

El segon expedient es va obrir per les mancances en el subministraments dels dies 15, 16 i 17 de desembre.

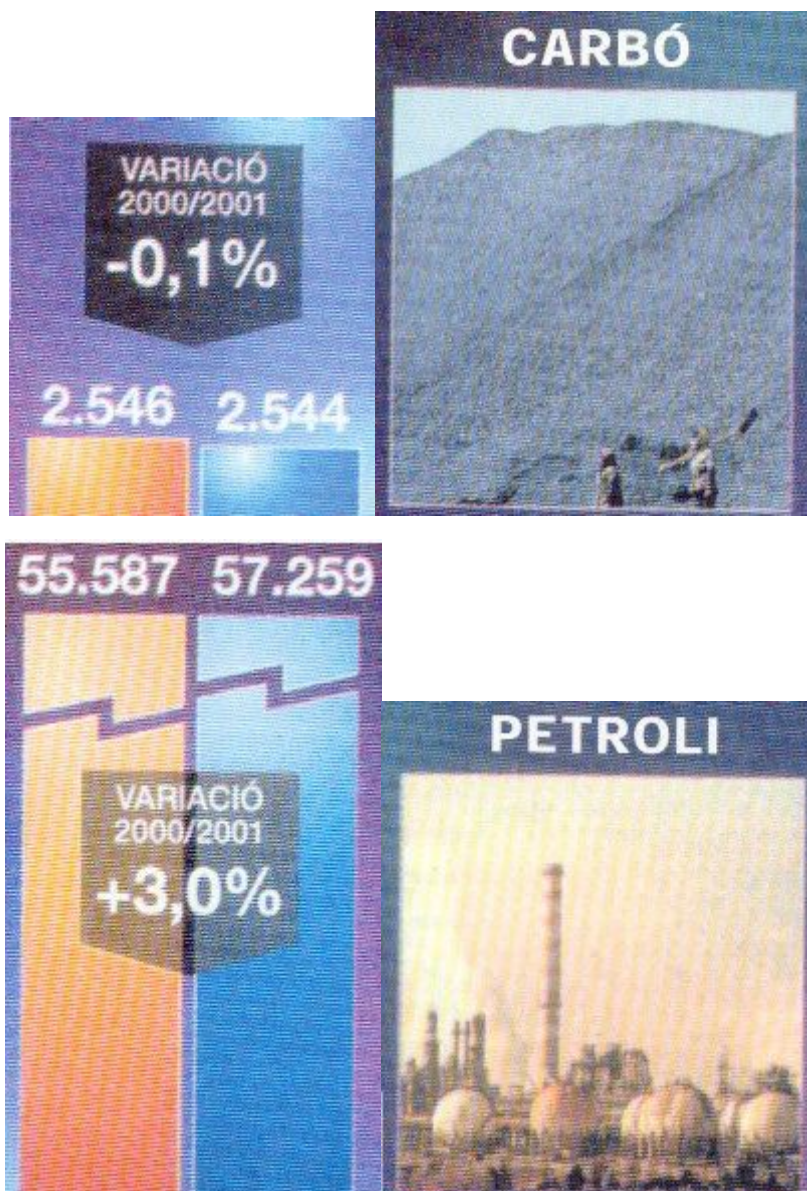
El tercer expedient afectava a la política comunicativa de Fecsa-Endesa en el moment d'informar tant els mitjans de comunicació com als usuaris i fins i tot a la mateixa Generalitat i a les altres administracions que van demanar detalls sobre els esdeveniments i les seves repercussions.

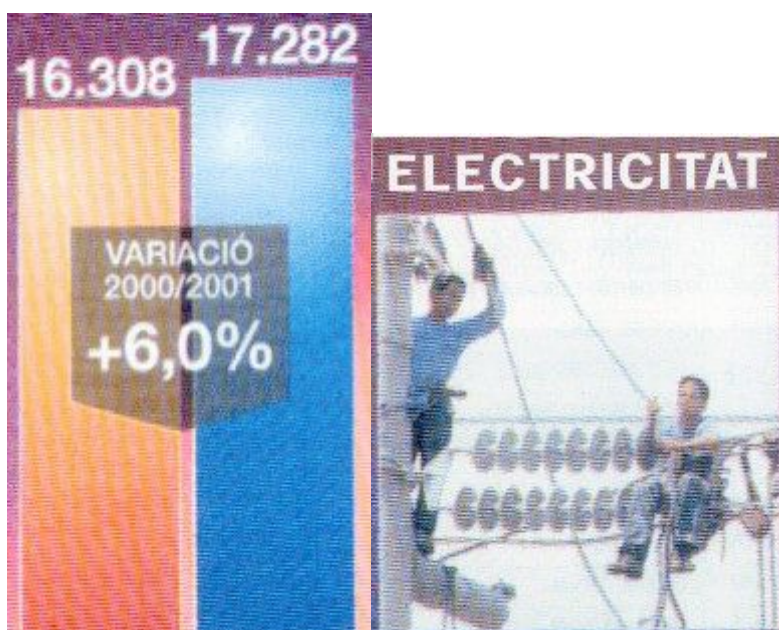

Els talls de subministrament van afectar a empreses i a particulars.

Aquestes sancions de la Generalitat s'apliquen quan la majoria dels ajuntaments de Catalunya demanen a les companyies elèctriques una millora en els serveis. Es tracta d'evitar problemes puntuals i que Fecsa-Endesa treballi en la millora de les xarxes elèctriques i en el soterrament de les línies en un període màxim de 10 anys.

LA DESPESA D'ENERGIA A L'ESTAT ESPANYOL.

Publiquem les xifres oficials (proporcionades per la Direcció General de Política Energètica i Mines), sobre les despeses d'energia a l'Estat espanyol. S'ha d'aclarir que les xifres es donen en milers de tones. Com es pot comprovar, el gas natural és la font energètica que confirma les millors perspectives de creixement.

SOBRE LA NORMATIVA DEL REGISTRE D'INSTAL·LADORS DE TELECOMUNICACIONS.

Arran de la polèmica sorgida amb l'aplicació de la normativa referent al Registre d'Instal·ladors de Telecomunicacions de Catalunya, AICO i altres gremis, a través de la Ferca, varem adreçar un escrit de protesta al Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, Andreu Mas Collell, i des de la Secretaria de Telecomunicacions ens van adreçar l'escrit que reproduïm tot seguit.

El Gabinet del Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, ens ha tramès còpia de l'escrit que vareu trametre referent al registre d'Instal·ladors de Telecomunicacions de Catalunya, creat pel Decret 84/1999, de 23 de març i regulat mitjançant la normativa que posteriorment ha aprovat el Govern de la Generalitat (Decret 360/1999, de 27 de desembre, modificat pel Decret 122/2002, de 16 d'abril).

En l'escrit esmentat ens comuniqueu la vostra inquietud en relació a la regulació d'aquest registre.

Per aquest motiu, us fem avinent que el criteri en que aquesta Secretaria es basa per regular l'activitat de l'instal·lador de telecomunicacions a Catalunya, tenint en compte les seves apreciacions.

Pel que fa a l'epígraf de l'impost d'activitats econòmiques necessari per poder obtenir l'habilitació, cal tenir en compte que l'àmbit d'activitat d'aquest impost és el que fa referència a la instal·lació de telecomunicacions, inclòs al què us referíeu, ja que, a més d'instal·lacions elèctriques, inclou les concretes de telecomunicacions i, per tant, s'ha de considerar correcte, atesa aquesta especificació. En aquest sentit es consideren vàlids els epígrafs 504.1 i 504.7.

Quant a les titulacions acadèmiques requerides per a la inscripció, cal tenir present que l'objectiu fonamental és assegurar la capacitat tècnica necessària per executar unes instal·lacions que, atès l'avenç actual de les telecomunicacions amb les tecnologies digitals al capdavant, cada cop resulten més complexes. Gràcies a l'impuls i perfeccionament que el Departament d'Ensenyament ha donat a la nova Formació Professional, mitjançant els cicles formatius específics, s'aconsegueix donar un nivell de qualitat excel·lent en la formació dels tècnics, als quals s'ha d'afegir els titulats universitaris, que han de desenvolupar l'activitat objecte del Registre.

Aquesta formació acadèmica resulta fonamental per garantir la qualificació dels tècnics de les empreses habilitades, si bé l'establiment d'un període transitori excepcional, en congruència amb allò que en el seu dia va preveure l'Administració de l'Estat, ve donat per l'interès de la Generalitat de no causar perjudici a aquells instal·ladors que, malgrat desenvolupar l'activitat d'instal·lació d'Infraestructures de telecomunicacions en edificis des de fa anys, no disposen de cap de les titulacions esmentades. A aquest efecte s'ha previst, d'una banda, la revalidació de les empreses que voluntàriament s'haurien inscrit al Registre de professionals instal·ladors d'antenes col·lectives i de sistemes de televisió en circuit tancat de la Generalitat (pioner a l'Estat i creat pel Decret 200/1986, de 4 de juliol) i, d'altra banda, com s'heu, la possibilitat per a aquelles persones que han treballat en aquest àmbit en els tres darrers anys i no han estat inscrites a l'esmentat registre, d'efectuar una prova o un curs formatiu homologat que salvi aquesta manca de titulació.

Segons preveu la normativa, aquests cursos els ha de realitzar un centre docent universitari reconegut per impartir ensenyaments de l'àmbit de l'enginyeria de telecomunicacions, de primer o de segon cicle.

A partir d'aquí, dir-vos que l'únic centre que ha sol·licitat l'homologació del curs formatiu específic, amb un temari adient amb les previsions de la normativa, ha estat l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria, Electrònica i Informàtica La Salle, de la Universitat Ramon Llull. Altres centres universitaris van interessar-se inicialment, sense que finalment cap hagi arribat a formalitzar la sol·licitud d'homologació.

Per tot l'anterior, i amb motiu dels suggeriments que ens vàreu plantejar en el vostre escrit, de 17 de juliol de 2002, us comunico que s'està treballant en la revisió de la normativa vigent publicada el dia d'avui. En aquest sentit, i pel que fa a l'habilitació, en els tipus B i D d'empreses existent abans de les noves normes i que no disposin de les titulacions previstes reglamentàriament, fer-vos avinent que s'està treballant en l'elaboració d'un nou text normatiu que prevegi la possibilitat d'accedir al Registre, mitjançant la superació d'un curs específic homologat i impartit per alguns centres acadèmics universitaris amb les característiques establertes al Decret 122/2002.

També s'estudia la possibilitat d'obrir un darrer període transitori per a aquelles empreses que no han pogut accedir encara a l'habilitació del tipus A.

Finalment, comunicar-vos que el personal de la Secció d'ICICT d'aquesta Secretaria està a la vostra disposició per, si ho considereu adient, informar-vos sobre la situació d'aquells instal·ladors associats a aquesta Federació que han presentat les seves sol·licituds dins del termini i que, per tant, estan en tràmit d'inscripció, ja que entenem que són moltes les empreses del sector associades a Ferca que han sol·licitat la inscripció, ateses les consultes telefòniques o presencials arran de la publicació de la regulació del Registre.

EL GOVERN OBRE EL LLIURE MERCAT PER A LES ENERGIES DEL RÈGIM ESPECIAL.

El Govern català ha aprovat un decret que introdueix incentius econòmics per a la producció d'energia elèctrica a partir de fonts renovables, cogeneració i residus. Els primers a pronunciar-se han estat els cogeneradors, que han aplaudit la mesura perquè els permet anar al lliure mercat elèctric.

El decret aprovat el dia 2 d'agost passat pel Govern de Catalunya regula les condicions en què les denominades *energies del règim especial* podran abocar la seva energia a la xarxa.

El principal canvi és que ara podran accedir al lliure mercat d'una manera opcional i vendre l'electricitat a preu per kilowat fixat per a cada franja horària, més una prima determinada per ser una energia respectuosa amb el medi ambient.

Fins ara, la legislació obligava a vendre l'electricitat a la xarxa a preu regulat pel govern, al marge que el preu del gas o del petroli oscil·lés en tots els mercats internacionals. En el cas, per exemple, de les plantes de cogeneració, el gas n'és la principal font de funcionament i el preu d'aquest està indexat al del petroli.

Una instal·lació de plaques solars, una de les alternatives netes.

Moltes indústries que usen vapor en el procés industrial, com ara les empreses tèxtils o les químiques, tenen una planta de cogeneració i l'energia excendent es transforma en electricitat, que complementa la generada pels cicles combinats o les plantes nuclears.

L'Associació Catalana de Cogeneradors (ACC) a volgut aplaudir l'esperit d'aquesta reforma legislativa que ha qualificat de molt esperada. El president de l'ACC, Joan Vila ha dit: "***el Govern ha fet un esforç important per solucionar els problemes que teníem els cogeneradors, sobretot els de les plantes més antigues, que perdien molts diners amb l'anterior legislació***".

Una altra especificitat de la nova normativa és que tots els agents que decideixen anar al lliure mercat hauran de notificar amb trenta hores d'antelació els seus plans de producció d'electricitat. En el cas que no es compleixin les previsions requerides, s'estableix una penalització.

El Govern incentivarà la producció d'electricitat a partir de cogeneració, residus i fonts netes.

Aquesta especificitat no ha agradat a l'ACC, que considera aquest requisit de difícil compliment. Segons Joan Vila: "***l'electricitat que genera una cogeneració varia dependent de molts factors, com ara l'activitat de la fàbrica o la mateixa climatologia. El Govern ha d'entendre que el nostre objectiu no és fer una quantitat més o menys gran d'electricitat sinó portar una indústria***".

La previsió de l'Associació és que, a Catalunya, un 7% de les plantes de cogeneració (les de més capacitat) optin per passar al lliure mercat, mentre que la resta es mantindrà en la situació actual de vendre l'excedent energètic a un preu regulat. A Catalunya hi ha actualment un total de 250 plantes de cogeneració, d'un total de 800 que hi ha en el conjunt de l'Estat.

Aquest decret arriba amb gairebé dos anys de retard, motiu pel qual ha suscitat en el decurs dels darrers mesos crítiques dins el sector i segueix la línia de les polítiques basades per a una bona part dels estats de la unió Europea (UE).

Els governs europeus tenen com a prioritat els estímuls a la producció d'electricitat a partir d'energies que siguin menys contaminants, sobretot ara que la previsió del creixement del consum energètic és elevat en les societats desenvolupades.

L'energia sigui la que sigui i serveixi pel que serveixi, ha de deixar de ser contaminant.

El tema de les que avui denominem energies del règim especial, és a dir, aquelles que en origen no contaminen o al menys no ho fan tant com les considerades convencionals estan en els seus inicis però és evident que a llarg termini esdevindran les energies que ens proporcionaran la força que ens demanarà la societat d'aleshores. Com totes les coses que finalment es consoliden i que interpretem com a normals es van implantant poc a poc. El futur de la societat industrial no trobarà cap altre camí.

De la mateixa manera que fa més de cent anys un sector social molt important no valorava el camí que l'electricitat seguiria en poc més d'un segle, avui alguns sectors pensen que les energies alternatives només poden resoldre problemes puntuals.

Si deixem al marge els problemes que reporta pel medi ambient (que és molt greu i que no millorarà), considerem que el servei elèctric actual només necessita algunes millores concretes i puntuals per considerar-lo idoni, però arribarà el dia que, a la força o per voluntat ferma, la societat modificarà les seves ambicions i no només demanarà un bon servei elèctric sinó que a més exigirà que no sigui contaminant.

El mateix passarà amb els vehicles i les màquines que avui fan que cada dia el món sigui una mica més irrespirable.

FERCA PARTICIPA ACTIVAMENT EN LA CONFECCIÓ DEL REGLAMENT DE LA LLEI DE CONTAMINACIÓ LUMÍNICA.

Ferca ha estat inclosa en la comissió Tècnica per a l'estudi del Reglament de la Llei d'Ordenació Ambiental de la Il·luminació Exterior per a la Protecció del Medi Nocturn.

Aquesta comissió ha rebut l'encàrrec de confeccionar el Reglament corresponent per l'aplicació de la Llei, ja està en vigor del 12 de setembre del 2001.

La Ponència Elèctrica segueix els treballs de l'esmentada comissió i fins ara, després de les darreres reunions de treball, s'han desenvolupat, a l'espera de l'aprovació final, els temes que relacionem tot seguit:

- A:** Zonificació del Territori.
- B:** Temes generals.
 - B1, làmpades.
 - B2, sistemes de regulació del flux.
 - B3, mantneiment.
 - B4, regulació estacional i horària.
- C:** Enllumenat públic.
 - C1, nivells d'il·luminació.
 - C2, flux hemisfèric superior, lluminàries d'enllumenat públic.
 - C3, vies de trànsit de vehicles.
 - C4, vies urbanes.
- D:** Enllumenat amb projectors.
 - D1, fotometria.
 - D2, il·luminació de façanes i monuments.
 - D3, àrees exteriors.
- E:** Limitació de la llum intrusa.
 - E1, il·luminació vertical.
 - E2, intensitat emesa en direccions a àrees protegides.
 - E3, enlluernament.
- F:** Enllumenats ornamentals i festius.
- G:** Rètols lluminosos.
- H:** Aparadors i finestres.

Preocupa l'excés de llum no natural.

Al marge de l'aprovació d'aquest Reglament, es recorda que la Llei està en vigor des del mes de setembre del 2001, segons publicació en el butlletí Oficial del Parlament de Catalunya del dia 28 de maig del 2001, que porta el títol " *Llei d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn* ", i que per tant és d'obligat compliment, encara que no estigui elaborat i aprovat el corresponent Reglament.

Tot plegat es d'especial interès per a tots aquells professionals que treballen en qualsevol tipus d'enllumenat exterior i públic.

PERQUÈ ESTAR UNITS ÉS LA FORÇA.

Ara fa tres anys, a les planes d'aquesta revista parlàvem d'un fet que s'iniciava als Estats Units lligat al món de la construcció i a les empreses instal·ladores. Es tracta d'unir esforços per oferir més i millors serveis i, no cal dir-ho per disposar de més força econòmica per afrontar les obres més importants.

Ara s'ha fet públic que un total de cinc empreses constructores de Catalunya, per cert, alguna amb participació osonenca, s'han unit per formar un *holding*. Un dels objectius és la promoció de vivendes destinades al lloguer, però no es tracta només d'això.

Les promotores catalanes Excover, PAI, Riera, Proinosa i Tau s'uneixen per disposar de recursos per a la realització de grans obres i licitacions, cosa que resultava impossible a cada una d'elles per separat. L'acrod implica que cada una de les empreses participants, totes de capital familiar, seguiran fent per separat totes les activitats i els projectes que portaven a terme tradicionalment.

Cinc empreses constructores catalanes s'uneixen per formar un holding.

La nova societat, que es diu de *G-Sis Desenvolupament*, s'estructura en tres empreses diferents: Centre Comercial Gramanet, Six Constructors Associats i Visoren. La primera d'aquestes empreses centre els seus objectius en la promoció del centre que li dona nom, un projecte que es van adjudicar les empreses integrants del *holding*. La segona empresa centrarà la seva activitat en obres d'infraestructura, mentre que Visoren vol promoure vivendes de lloguer, aprofitant cessions de sòl municipal i recolzant-se en l'actual política de vivendes de la Generalitat de Catalunya, que destina més de 2.000 milions d'euros (més de 332.000 milions de pessetes) a impulsar la vivenda de protecció oficial (VPO).

Al capdavant d'aquesta empresa, que compta amb un capital social d'1'6 milions d'euros (250 milions de pessetes), hi ha Jaume Molins i Ignasi Guàrdia, tots dos procedents de la companyia OHL i que compten, cada un d'ells, amb un 10% del capital de la nova empresa.

VIURE EL PRESENT PERÒ PENSANT EN EL FUTUR.

Des de petits ens han ensenyat que no podem caminar mirant-nos els peus perquè correm el risc de topiar. Una cosa tant lògica com aquesta i que sovint ens apliquem a nosaltres mateixos, com a persones, no ho tenim en compte com a gestors empresarials.

Per documentar aquest fet s'explica que, un bon dia, tres persones molt diferents entre elles surten a passejar al camp.

La primera és una persona que es creu molt bona i que en comptes de passejar vol córrer per arribar abans; la seva pròpia velocitat l'impedeix adonar-se que davant seu té un mur. La topada és tant forta que li causa la mort.

El segon personatge de la nostra història fa footing. Circula distret mirant les altres persones que també fan footing. De sobte veu el mur amb el qual ha topar el nostre primer protagonista i vol esquivar-lo; es dóna un cop a l'espatlla i queda malferit. Els metges li diuen que segurament és curarà però que li quedaran seqüeles.

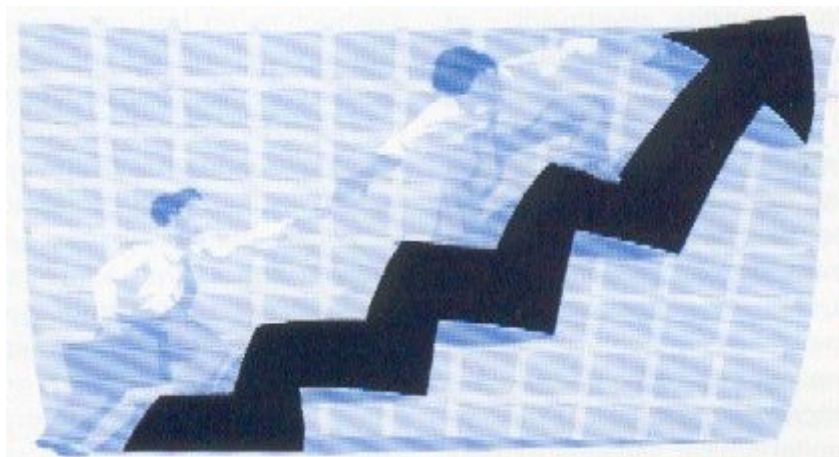
La tercera persona circula caminant molt tranquil mentre pensa que si construís un mur en aquell indreta la gent hi toparia i deixaria de molestar-lo mentre fa la seva passejada.

Les empreses, totes les empreses, poden englobar a aquests tres personatges:

- L'empresa que no pensa ni en el demà i que la seva filosofia és " *ja ens ho trobarem* ".
- L'empresa que considera que ha de pensar en el futur però que no pren decisions per manca de temps.
- Aquelles empreses que saben que el mercat canviarà i per això comencen a preparar-se per encara el futur.

Vivim en un món on totes les grans empreses s'associen i es fusionen.

Ho acabem de veure en la plana anterior i, a d'altres nivells, en tenim molts exemples com el BSCH, BBA, Terra-Lycos, Ebro-Puleva i Endesa-Iberdrola. Aquestes unions no tenen l'objectiu d'ocupar els primers llocs del mercat, perquè moltes d'elles ja tenen aquesta posició de privilegi, ho fan per estar més i millor preparades per afrontar el futur. volen rebaixar les despeses, volen compartir experiències i coneixements, volen millorar la seva tasca del dia a dia i, en definitiva, volen ser més competitives. El seu objectiu és construir un mur encara més alt.

LES HIPOTEQUES S'EMPORTEN UNA TERCERA PART DEL NOSTRE SOU.

Pagar-se la casa és cada dia més costós. Segons un informe elaborat pel Banc d'Espanya, l'esforç financer necessari per afrontar el pagament de la quota mensual d'una hipoteca es va situar, l'any passat, en el 36% del salari mitjà, és a dir, una tercera part que és justament un 10% superior a la taxa registrada deu anys enrere.

L'estudi apunta l'encariment de l'habitatge com a principal causant de la situació: una pujada de preus que el Ministeri de foment ha quantificat en el 15% trimestral de mitjana des del gener de l'any passat.

A Catalunya, durant el primer trimestre d'enguany, l'increment fou del 12'1% i el metre quadret es va situar en 1.447'8 euros.

Els preus dels habitatges no paren de pujar.

La situació de la ciutat de Barcelona encara és més preocupant.

Si podem parlar que la comarca d'Osona segueix uns percentatges molt propers als de Catalunya, amb les lògiques diferències entre les diverses poblacions i en funció de les seves especificitats, la situació de la ciutat de Barcelona és molt més preocupant.

Segons assegura un estudi de la consultora immobiliària Aguirre Newman, un pis a la capital de Catalunya costa un 19'5% més que fa un any.

Augment de preus.

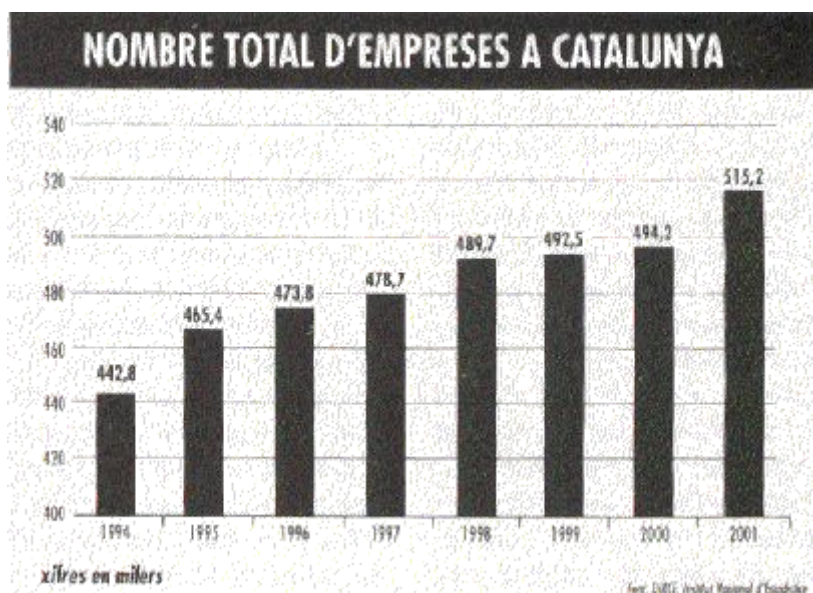
Què ho fa que els preus continuïn pels núvols?. El Banc d'Espanya en dona algunes pistes. L'informe del seu Servei d'Estudis assenyala com a propulsors de la tendència la regulació urbanística, parla de la fiscalitat, dels canvis en els hàbits socials i de l'actual conjuntura econòmica.

L'entitat financera diu que les normatives urbanístiques actualment vigents contenen elements que restringeixen en excés la disponibilitat del sòl urbanitzable en el mercat. D'altra banda, afirma que l'habitatge habitual en propietat continua essent un dels actius amb millor tractament fiscal, fet que afavoreix la compra en detriment del lloguer. Segons l'informe, aquesta política pot originar un funcionament "inadequat" de l'oferta, amb les conseqüents implicacions sobre la mobilitat laboral i els costos salarials, encara que podria corregir-se en la pròxima reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF).

CATALUNYA CREA UN TERÇ DE LES NOVES EMPRESES DE L'ESTAT ESPANYOL.

Catalunya va crear més de 21.000 empreses l'any 2001, una tercera part del total de l'Estat espanyol. Aquesta xifra supera tretze vegades l'augment registrat l'any 2000, quan es van fundar 1.067 empreses. D'altra banda, un estudi de la Comissió Europea afirma que l'esperit emprenedor a l'Estat espanyol i a Catalunya és superior al de la Unió Europea i al dels Estats Units.

Com a resultat del dinamisme emprenedor del 2001, el nombre d'empreses radicades a Catalunya puja 515.173, un 4'3% més que l'any 2000. Aquest ritme de creixement supera amb escreix el 2'5% del total de l'Estat espanyol i l'1'8% de Madrid, segons dades del Directori Central d'Empreses 2000 que ha editat l'Institut Nacional d'Estadística.

Per a Joan Ramon Rovira, cap del Servei d'Anàlisi Econòmica de la Cambra de Comerç de Barcelona, l'activitat empresarial del 2001 significa una recuperació davant l'estancament del 1999 i del 2000, quan només es van crear 1.607 companyies. Ara s'ha reprès la tendència alcista que es va iniciar a mitjans dels noranta.

Amb aquestes noves 21.020 empreses de creació neta (altes menys baixes), el nostre país ha augmentat la seva densitat empresarial, que passa a ser del 8'1 empreses per cada cent habitants, un 3'9% de les quals són empreses amb treballadors assalariats.

Catalunya és la segona comunitat autònoma en densitat empresarial per sota les Illes Balears (8.7) i se situa un punt sobre Madrid (7.1). La mitjana espanyola pel que fa a densitat d'empreses es troba en una xifra del 6.6.

Ara cal veure si el futur ens porta cap a una crisi econòmica.

A CATALUNYA LA CONSTRUCCIÓ NO S'ATURA: AL 2001 VAN SORGIR PROP DE QUATRE MIL EMPRESES.

Tant la indústria com els serveis informàtics catalans representen una quarta part de totes les empreses espanyoles.

Catalunya també és capdavantera a l'Estat en fabricació de material electrònic (un 36% del total espanyol) i d'instruments de precisió, òptica i rellotgeria (23'8%). En aquest camp, s'han registrat augments del 4'3 i del 3'4% respectivament, mentre a Madrid s'ha reduït el nombre d'empreses que es dediquen a aquestes activitats.

A Catalunya la construcció no s'atura. El 2001 van sorgir 3.917 constructores noves, xifra que significa un increment del 6'4% respecte a l'any anterior i gairebé una cinquena part del total d'empreses creades a Catalunya. També continua la tendència alcista de les activitats immobiliàries, amb un augment del 10'8%.

Gran esperit emprenedor.

La capacitat de generar noves empreses a Catalunya incideix en unes xifres que parlen que, comparades al global de l'Estat espanyol, ens diuen que existeix un gran esperit emprenedor. Segons es desprèn d'un estudi de la Comissió Europea, un 60% dels espanyols prefereix autoocupar-se en lloc de treballar per compte d'altri.

Aquest percentatge es troba lleugerament per sobre del dels Estats Units (59%) i de la mitjana europea (48%). Encara que sense tenir xifres, és evident pel que expliquen en aquesta plana i per les dades que facilitem en l'anterior, l'actitud dels catalans fa augmentar de manera molt significativa les xifres a tot l'Estat espanyol.

Paradoxalment, un de cada cinc espanyols veu la manca de finançament com un obstacle important per emprendre. A Europa i als Estats Units la proporció és inferior. Més del 35% dels espanyols i dels europeus també troba difícil el procés administratiu necessari per engegar un negoci, qüestió que no preocupa als Estats Units.

A l'Estat espanyol també és on es té més por de perdre el patrimoni propi com a possible risc en iniciar un negoci, preocupa menys la incertesa sobre els ingressos futurs, just a l'inrevés dels EEUU.

Els catalans som els més emprenedors, tot reconeixent la incomprensió sobre les traves a l'hora de muntar una empresa.

EMPRESSES A CATALUNYA L'ANY 2001			
	NÚM. EMPRESSES	VAR. 01/0	% ESPANYA
TOTAL	515.173	4,3	19,0
Sectors destacats			
· Indústries d'intensitat tecnològica alta			
Fabricació de màquines d'oficina i d'equips informàtics	293	11,4	26,2
Fabricació de material electrònic	417	4,3	36,7
Fabricació d'equip medicoquirúrgic, de precisió i òptic	1.324	3,4	23,8
· Serveis d'intensitat tecnològica alta			
Telecomunicacions	298	17,8	17,3
Activitats informàtiques	5.765	14,5	25,7
Recerca i desenvolupament	3.466	7,3	27,4
· Construcció			
Construcció	64.827	6,4	19,3
Activitats immobiliàries	21.149	10,8	22,1
· Confecció de peces de vestir en tèxtils i accessoris			
	5.395	12,8	33,3
· Ensenyament superior			
	427	10,3	21,4
· Selecció i col·locació de personal			
	647	13,3	24,1
· Activitats recreatives, culturals i esportives			
	10.298	10,4	18,5

EL GOVERN ESPANYOL VOL POTENCIAR EL GAS NATURAL I LES ENERGIES RENOVABLES.

Segons les previsions del govern d'Espanya, el consum d'energia elèctrica ha augmentat en un 3'4% aquest 2002 i els propers 10 anys. Malgrat tot, segons sembla la planificació energètica pensa més en el gas natural i en les energies renovables.

El govern espanyol estima que el conjunt de l'energia elèctrica creixerà en 3'4% de mitjana aquest any 2002 i en els propers anys. Per cobrir aquest increment previst per a la propera dècada, la Comissió Nacional de l'Energia estima que caldrà construir noves centrals de generació que requeriran uns quatre mil milions d'euros d'inversió.

Però segons diu un informe sobre planificació energètica per al període 2002-2011, el govern ha decidit apostar pel gas natural i les energies renovables per a la generació d'electricitat en els propers deu anys, en detriment d'altres fonts energètiques com el carbó i l'energia nuclear.

L'energia provinent del petroli tindrà una devallada significativa.

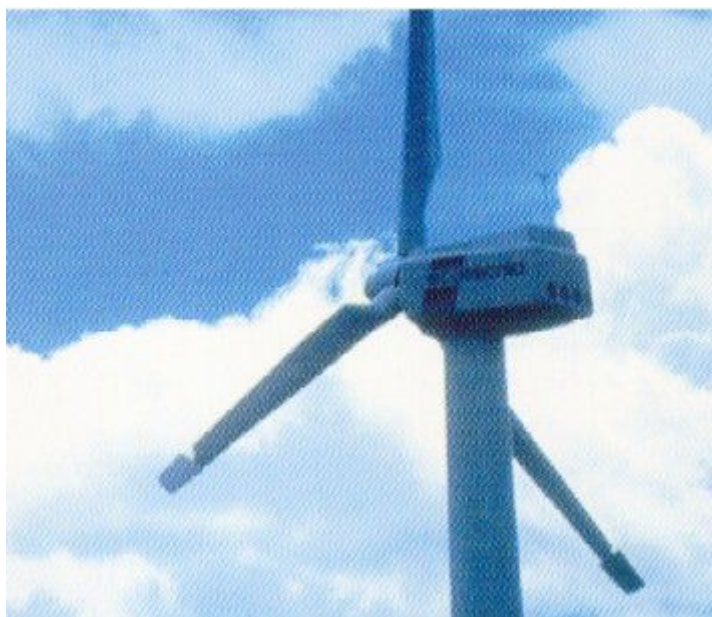
Si aquestes dades es confirmen, es produirà una variació en l'actual estructura de generació elèctrica. En anteriors números d'aquesta mateixa revista ja hem facilitat les dades actuals dels combustibles que es fan servir per generar electricitat i les previstes cara al futur. Cal esmentar que les inversions per a la nova xarxa de distribució d'electricitat es localitzaran a la zona centre, la de llevant de la península ibèrica i a Andalusia, que són les zones més deficitàries i les que tenen una previsió de creixement més alt.

Les inversions previstes en la generació s'estimen en els ja esmentats quatre mil milions d'euros per a la producció de tres mil megavats.

D'aquesta manera, tenim que el govern d'Espanya s'ha decidit a consumir més gas natural, subministrat en origen per Argèria, Noruega i Rússia.

Paral·lelament, Endes, la primera companyia elèctrica espanyola, es planteja la seva política expansionista per tal de centrar el seu negoci elèctric i energètic en el mercat espanyol.

Endesa controla el 40% de la distribució elèctrica de l'Estat espanyol i el 37% de la generació. Les previsions indiquen que frenarà la seva inversió en el mercat d'Amèrica llatina on és la primera elèctrica de la zona. No cal dir que aquest canvi en les previsions responen als molts problemes financers que pateix la majoria dels països de la zona.

L'energia eòlica és una alternativa de futur molt clara.

El cert és que el sector energètic espanyol preocupa al govern de Madrid que vol fer canvis significatius en el futur.

Una gràfica que considerem del tot significativa i que publiquem a continuació, ens explica l'origen de la decisió del govern espanyol.

**La posició del govern sobre l'energia condicionada per la manca de recursos.
L'esgotament de les fonts tradicionals obre la transició cap a un model més ecològic i sostenible.**

